

ג. האוכל שלישי-לטומאה של חולין – לר' אליעזר, נעשה גוף שלישי, שהאוכל כמאכל.
 לר' יהושע, נעשה גוף שני לקודש. ופרש רביה בר בר חנה בשם ר' יוחנן, שמדובר דוקא בחולין שנעשה על תורה תרומה, שתורתה נחשבת כתומאה כלפי קודש, הכלך אנו דנים אותו כאילו אל קודש שני, שנעשה גופו שני. ולענין תרומה – מותר מגעה, ומ"מ נפסל גופו מלאכול בתרומה, (שלענין זה נעשה אוכל כאמור, להיות שלישי. לעומת זאת, אבל בחולין שנעשה על תורה הקודש – לא נעשה גופו שני. ואף אפשר שאין קים כלל שלישי בחולין שנעשה עתה"ק, ומהולמת תנאים בדבר).
 וכעין זה אמר ר' יצחק בר שמואל בר מرتא, שהאוכל שלישי של חולין שנעשה עתה"ק – טהור לאכול קדשים. (וכ"ש תרומה. תורה"ש. וכ"מ בתוס. ודבריו יתכןו הן לר' אליעזר הן לר' יהושע, שסוברו שניהם לא דברו אלא בחולין שנעשה על תורה תרומה. עפ"י Tos. וע' מהרש"א מהדור"ב וכבלשון התורא"ש).
 ואילו ר' אשי בשם ר' יוחנן בשם ר' ינא אמר, שהוא הדין באוכל שלישי של חולין שנעשה על תורה הקדש – נעשה גופו שני לקודש. (וכן דעת עולא – לפי הபירוש השני שברש"י. וכן לפירוש התוס' בד"ה האוכל שלישי וד"ה בחולין).

ד. האוכל שלישי של תרומה – דיןו כאוכל חולין שנעשה על תורה התרומה, שਮותר בנסיבות לכך אסור לאכלה. (ר' יונתן בשם רבבי).

דף לד – לה

- ס. אם מותר לאכול מאכל שלישי של חולין, שמעורבת בו תרומה?
- ב. האם מותר לאכול אכלין טמאים שעיל ידים טמא גופו של האוכל?
- ג. בגדי אוכלי תרומה – מהו דין לגבי אוכלי קודש? בגדי עם הארץ – מהו דין אצל הפרושים?
- ד. האם מותר להגיא תרומה באכל של קודש?
- ה. רבייעי לקודש – מעלה דרבנן היא או מדאוריתא?
- ו. אכל שלישי של חולין – האם הוא מטה מא קודש?
- א. שניתנו, מאכל שלישי נאכל בגין הדמע (= מפרק שיש בו תבליני תרומה). ופרשו (אליבא דעתולא), שמדובר כאשר אין כוית תרומה בכדי אכילת פרס.
 לפי הபירוש הראשון המובא ברש"י (שדוחהו), וכן נקטו בתוס' לעיקר, מדובר בחולין שנעשה על תורה תרומה. ואעפ"י שהאוכל מאכל שלישי נפסל מלאכול בתרומה, כאן לא גורו, הוואיל ואין בתרומה כוית.
 (ואעפ"י שחצוי שיעור אסור בכל מקום, כאן שהוא איסור דרבנן וגם ע"י תערובת – לא גורו. רשות מהרץ' חיים בבאור דהתוס'. וע"ע ש"ת דובב מישרים ח"א מט; קייא, א).
- אבל לפירוש שנקט רשי"י לעיקר, אין מותר אלא בחולין גרידא, שלא נעשו על תורה תרומה. (וain בו טומאת-שלישי כלל, רק מותר לאכלו. ואעפ"י שמעורבת בו מעט תרומה, לא נתמאות המאכל כלל).
- ב. מהרש"י משמע שנקט שאסור לאכול טמא משום שעיל ידי כך יטמא גופו, (וטומאת גואה אסורה למ"ד דאוריתא ולמ"ד מדרבנן). ואילו התוס' ושאר ראשונים חולקים, שאין איסור בדבר אלא אם בא לאכול תרומה או קודש, או ברגל.

ג. בגדי אוכל תרומה הרי הם כטמאים טומאת מדרס (= אב הטומאה, לטמא אדם) לאוכל קדש, ששמירת תרומה אינה מספקת לקודש, וכילו אינם שמורים, ושם ישבה עליהם אשתו נדה.

בגדי עם הארץ – מדרס לפרשון (= האוכלין חולין בטהרה).

(הטעם, שאינם שמורים כל הצורך, ושם ישבה עליהם אשתו נדה. אבל עם-הארץ עצמו, אף כי גרו על מעינותו שהם טמאים ככזב, לא גרו עליו שיעשה מדרס או יטמא בהיסט, שאין גוררים גורה על הציבור כשהיאן רובו יכול לעמוד בה. עפ"י תוס. ויש חולקים וסוברים שעם הארץ עשו מדרס. ר"ת, מובא בתורא"ש).

ד. דעת ר' יצחק בר שמואל בר מرتא, טהרת תרומה, בין בבנדים בין בפירות – טומאה היא אצל קדש, ואסור להגעה תרומה טהורה בקדש. (עפ"י תוס. א"ב נשמה על טהרת הקדש). ואולם לרבה אין אמרים כן אלא במדרשות, שיש בהם חשש מצוי, שמא ישבה נדה עליהם, אבל בפירות תרומה אין אמרים בהם טהרתם כטומאה אצל קדש. (עתורא"ש שהקשה הלא נחלקו בעניין זה התנאים במסכת טהרות. וע' מהרש"א מהוו"ב. וע"ע בחושי הנצ"ב שהראה שהיה לנו נסחאות במשנת טהרות).

ה. רשי פרש רביעי בקדש – מעלה דרבנן היא. והתוס' ועוד ראשונים חולקים, דמדאוריתא הוא.

ו. נחלקו תנאים האם יש שלישי – לטומאה בחולין רגילים, (ר' עקיבא וחכמים). וכן נחלקו אם יש שלישי בחולין שנעשו על טהרת הקדש (ע' לעיל לא).

גם לשיטות שיש בהם שלישי, נחלקו תנאים אם דין כתרומה, שאנים יכולים לעשות רביעי, אלא השלישי פסול ואיןנו מטמא. (ר"א בר' צדוק). ור' יצחק הוסיף שאין אותו חולין עושים רביעי בקדש, שאין עושים רביעי בקדש אלא קדש מקודש. (ולכך האוכלים, כשר לאכול קדש. וכן אם נגע אותם אצל קדש – אינו נפסל).

ונפקא מינה בטומאתם – שאין להקדשים קדשות הגונת. ע' תד"ה האוכל. וכן יש סוברים שאסור לאכול חולין שנעשו על טהרת הקדש כשהם שלישי – ע' לעיל ב: ובחושי הנצ"ב ובגיגנות קה"י ובשלמי שמעון כאן. וע' רשי להלן לו: ד"ה ואפילו, ובחושי בית מאיר שם.

כמה מן הראשונים מפרשים דברי ר' יצחק כדעת התנאים שחולין שנעשו עטה"ק אין בהם שלישי כלל. ערמ"ב ורשב"א ור"ז. וכן פרש הרמב"ם. ע' בכ"מ יא,יב; חדושי הנצ"ב; חז"א – רדי), ולדעת התנאים האחרת (במשנת טהרות ב), חולין שנעשו עטה"ק דין כקדש ויכולים לפסול את הקדש במגע, להיותו רביעי.

דף ל – לה

ס. האם הדברים דלהלן מכשירים את הבשר / האכל לקבל טומאה?

א. שחיטה.

ב. דם שחיטה.

ג. דם חללים (= הריגה).

ד. דם המת.

ה. דם מגפה (= מכה).